

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 752-ҳадис

* الظَّهْرُ يَكْبُ بِنَفَقَتِهِ، إِذَا كَانَ مَرْهُونًا، وَلَبَنُ الدَّارِ يُشْرَبُ بِنَفَقَتِهِ، إِذَا كَانَ مَرْهُونًا. وَعَلَى الَّذِي يَكْبُ وَيَشْرَبُ النَّفَقَةَ.

(رواه أبو هريرة)

Гаровга олинган уловни, агар нафақа қилаётган бўлса, минаверади. Гаровга олинган соғин ҳайвоннинг сутини, агар нафақа қилаётган бўлса, ичаверади. Миниб, сутини ичаётган кишига нафақа лозимдир. (Яъни, гаровга берган (киши) муҳлат қўймайди, фойдаланувчи муҳлатни кечга сурмайди. Балки гаровга олувчи ундан фойдаланиб, ўша нарсага маблағ сарф қилади.)

Абу Ҳурайра (розияллоҳу анҳу)дан қилинган ривоят.

Манба: hadis.islom.uz

